

ความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562

ของบุคลากรกรมการขนส่งทางบก

Knowledge and understanding towards the Personal Data Protection Act, B.E.2562 (2019) of the Department of Land Transport Personnel

นิติพันธุ์ หุณฑนเสวี^{1*}, ศรีรัฐ โกวงศ์²

Nitipun Huntanasavee^{1*}, Srirath Gohwong²

^{1,2} คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

^{1,2} Faculty of Social Sciences, Kasetsart University

Corresponding author's e-mail: nitipun.h@ku.th^{1}, fsocsr@ku.ac.th²

Received: May 07, 2025

Revised: May 31, 2025

Accepted: June 03, 2025

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจของบุคลากรกรมการขนส่งทางบกที่มีต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจของบุคลากรกรมการขนส่งทางบกที่มีต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ตามปัจจัยส่วนบุคคล 3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสื่อที่ใช้ในการเผยแพร่ข้อมูลกับระดับความรู้ความเข้าใจของบุคลากรกรมการขนส่งทางบกที่มีต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 กลุ่มตัวอย่างคือ บุคลากรกรมการขนส่งทางบก จำนวน 305 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการทดสอบความสัมพันธ์ด้วยค่าสถิติไคสแควร์ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการวิจัยพบว่า 1. ความรู้ความเข้าใจพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของบุคลากรกรมการขนส่งทางบก ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และตำแหน่ง ที่แตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 แตกต่างกัน ส่วนเพศ ที่แตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ไม่แตกต่างกัน 3. ปัจจัยด้านช่องทางการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

พ.ศ. 2562 ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของบุคลากรกรมการขนส่งทางบก

คำสำคัญ: ความรู้ความเข้าใจ, พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562, ช่องทางการรับรู้

Abstract

The objectives of this research were 1. to study the level of knowledge and understanding towards the Personal Data Protection Act, B.E. 2562 (2019) of the Department of Land Transport personnel. 2. to compare the demographic factors and the knowledge and understanding towards the Personal Data Protection Act, B.E. 2562 (2019) of the Department of Land Transport personnel. 3. to study the relationship between the commonly used media and the level of knowledge and understanding of the Personal Data Protection Act, B.E. 2562 (2019) of the Department of Land Transport personnel. The sample was 305 Officials in the Department of Land Transport. Data were collected by questionnaire. The statistics employed for data analysis were percentage, frequency, mean, standard deviation, t test, One-way ANOVA, LSD and Chi-square. The results of the study were that 1. the level of knowledge and understanding of the Personal Data Protection Act, B.E. 2562 (2019) of the Department of Land Transport personnel. 2. According to the hypothesis testing, age, education, working experience and Classification level caused difference in knowledge and understanding of the Personal Data Protection Act, B.E. 2562 (2019). Gender did not cause any difference in knowledge and understanding of the Personal Data Protection Act, B.E. 2562 (2019). Moreover, 3. the commonly used media did not relate to the level of knowledge and understanding of the Personal Data Protection Act, B.E. 2562 (2019).

Keywords: knowledge and understanding, Personal Data Protection Act B.E. 2019, communication channel

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 (Personal Data Protection Act: PDPA) มีจุดมุ่งหมายเพื่อปกป้องสิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล กำหนดมาตรฐานการจัดการข้อมูลให้ปลอดภัย และใช้ตามวัตถุประสงค์ที่ได้รับความยินยอม หากไม่ปฏิบัติตามจะมีโทษทั้งทางแพ่ง อาญา และปกครอง โดยกฎหมายนี้ประกาศใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2565 เป็นต้นมา ในปี พ.ศ. 2566 ประเทศไทย มีจำนวนรถจดทะเบียนใหม่ 3,058,205 คัน เมื่อเทียบกับ พ.ศ. 2565 ที่ประเทศไทย มีจำนวนรถจดทะเบียน 3,020,357 คัน และ พ.ศ. 2564 ที่มีรถจดทะเบียน 2,688,382 คัน จะเห็นได้ว่า ประเทศไทยมีอัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนรถที่จดทะเบียนใหม่อย่างต่อเนื่อง กรมการขนส่งทางบก (2567a) และจำนวนรถจดทะเบียนใหม่ในประเทศไทย มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นทุกปี จำนวนผู้ใช้รถในประเทศไทยเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งส่งผลต่อการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านการบริหารจัดการรถจดทะเบียนใหม่ และในด้านของผู้ครอบครองรถ อันเป็นส่วนของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวบุคคล จำนวนรถที่เพิ่มขึ้นส่งผลให้กรมการขนส่งทางบกต้องจัดการข้อมูลส่วนบุคคลมากขึ้น บุคลากรจึงจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจในกฎหมายเพื่อจัดการข้อมูลเหล่านั้นให้ถูกต้องตามที่พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ได้ประกาศใช้

ดังนั้น กรมการขนส่งทางบกเป็นหน่วยงานสำคัญในการควบคุมและจัดระเบียบการขนส่งทางถนน รวมถึงการเก็บข้อมูลจากผู้ติดต่อราชการ หากบุคลากรขาดความรู้ใน PDPA อาจก่อให้เกิดความผิดพลาดที่กระทบต่อความเชื่อมั่นของประชาชนและหน่วยงาน การส่งเสริมความรู้ด้านนี้และช่องทางการรับรู้ ซึ่งเป็นช่องทางการสื่อสารที่นำเนื้อหาของผู้ส่งสาร ส่งไปยังผู้รับสารให้สามารถสื่อสารกันได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ (ศศิพงษ์ ศรีสวัสดิ์, 2567) รวมถึงเป็นตัวกลางในการถ่ายทอดเรื่องราว ข่าวสาร ความรู้ เหตุการณ์ หรือแนวคิด จากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร (กัมปนาท บุตรตัว, 2567) ดังนั้น ช่องทางกับรับรู้หรือสื่อจึงเป็นสิ่งสำคัญ ทั้งนี้ ความรู้ คือ ขั้นตอนเริ่มต้น ที่เกี่ยวข้องกับการจดจำสิ่งต่าง ๆ เช่น คำจำกัดความ ความหมาย ข้อเท็จจริง กฎ โครงสร้าง วิธีการแก้ปัญหา และมาตรฐาน เป็นต้น ความรู้เป็นข้อมูลที่บุคคลสามารถระลึกถึงได้โดยไม่ต้องใช้กระบวนการคิดที่ซับซ้อน เป็นการเก็บรักษาข้อมูลที่ได้รับจากการมองเห็น การได้ยิน หรือการได้ฟัง เช่น การท่องจำหรือการจดจำข้อเท็จจริงบางประการ และขั้นตอนที่สูงขึ้นจากความรู้ คือความเข้าใจ ซึ่งต้องใช้ทักษะและความสามารถในการประมวลผลข้อมูลที่ได้รับมาให้ความหมาย และสามารถนำไปใช้ได้จริงในบริบทต่าง ๆ ความเข้าใจเกี่ยวข้องกับการเชื่อมโยงข้อมูล การตีความ และการใช้ความรู้ในการแก้ไขปัญหาหรือแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล (Hospers, 1967) ดังนั้น เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการปฏิบัติงานและลดความเสี่ยงทางกฎหมายผู้วิจัยมุ่งศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจใน PDPA ของบุคลากรกรมการขนส่งทางบก เพื่อนำผลการศึกษามาเป็นข้อมูลประกอบนโยบายสำหรับการปฏิบัติราชการของหน่วยงานให้การจัดการข้อมูลส่วนบุคคลมีความปลอดภัยตามกฎหมาย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจของบุคลากรกรมการขนส่งทางบกที่มีต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562
2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจของบุคลากรกรมการขนส่งทางบกที่มีต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสื่อที่ใช้ในการเผยแพร่ข้อมูลกับระดับความรู้ความเข้าใจของบุคลากรกรมการขนส่งทางบกที่มีต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562

การทบทวนวรรณกรรม

ความหมายของความรู้และความเข้าใจ

การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปจากเดิมที่เป็นขั้นตอนกระบวนการ ไปสู่พฤติกรรมใหม่ คือ การทำซ้ำหลาย ๆ ครั้ง เกิดเป็นประสบการณ์ กระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นนี้ ไม่ได้มาจากความบังเอิญ วุฒิภาวะ การตอบสนองตามธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงนี้เกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้รับข้อมูลใหม่ ปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ หรือฝึกฝนจนเกิดทักษะใหม่ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างยั่งยืน หากบุคคลเกิดการเรียนรู้จะเกิดการเปลี่ยนแปลง ทางด้านความรู้ ความเข้าใจ และความคิด เปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์ความรู้สึก ทักษะค่านิยม และการเปลี่ยนแปลงทางกาย (Bloom et al., 1971)

กล่าวโดยสรุป ความรู้ความเข้าใจ หมายถึง ข้อเท็จจริงและรายละเอียดต่าง ๆ ที่มนุษย์ได้รับแล้วนำไปเก็บรวบรวมสะสมไว้ในสมอง และสามารถระลึกเกี่ยวกับเรื่องราวเหล่านั้นได้ มาช่วยวิเคราะห์และตีความจนเกิดความเข้าใจ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความรู้ที่แตกต่างกันไปตามสมรรถภาพของสมองและความจำของแต่ละบุคคล

การวัดความรู้

การวัดความรู้เป็นกระบวนการที่สำคัญในการประเมินความสามารถหรือประสบการณ์ที่เรา มี ซึ่งสามารถสะท้อนถึงการพัฒนาของความรู้และทักษะต่าง ๆ ที่ได้รับการเรียนรู้หรือประสบการณ์ในอดีต การวัดความรู้จึงไม่ใช่เพียงแค่

การทดสอบความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนรู้ในปัจจุบัน แต่ยังสามารถสะท้อนถึงการนำความรู้เหล่านั้นมาใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยอิงจากประสบการณ์ในอดีต และความสามารถในการประยุกต์ใช้สิ่งที่รู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ปวริศร์ จันทวัฒน์ และศรีรัฐ โกวาศ์, 2566)

กล่าวโดยสรุป การวัดความรู้ คือ กระบวนการที่ใช้ในการประเมินหรือวัดระดับของความรู้ ความเข้าใจ หรือทักษะที่บุคคลได้รับจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ที่ผ่านมา ซึ่งสามารถทำได้หลายรูปแบบ เช่น การทดสอบ การสอบ การสังเกต หรือการประเมินจากผลงานต่าง ๆ การวัดความรู้ช่วยให้สามารถประเมินว่าผู้เรียนหรือบุคคลนั้น ๆ เข้าใจเนื้อหาหรือความสามารถในระดับใด และสามารถนำความรู้นั้นไปใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่

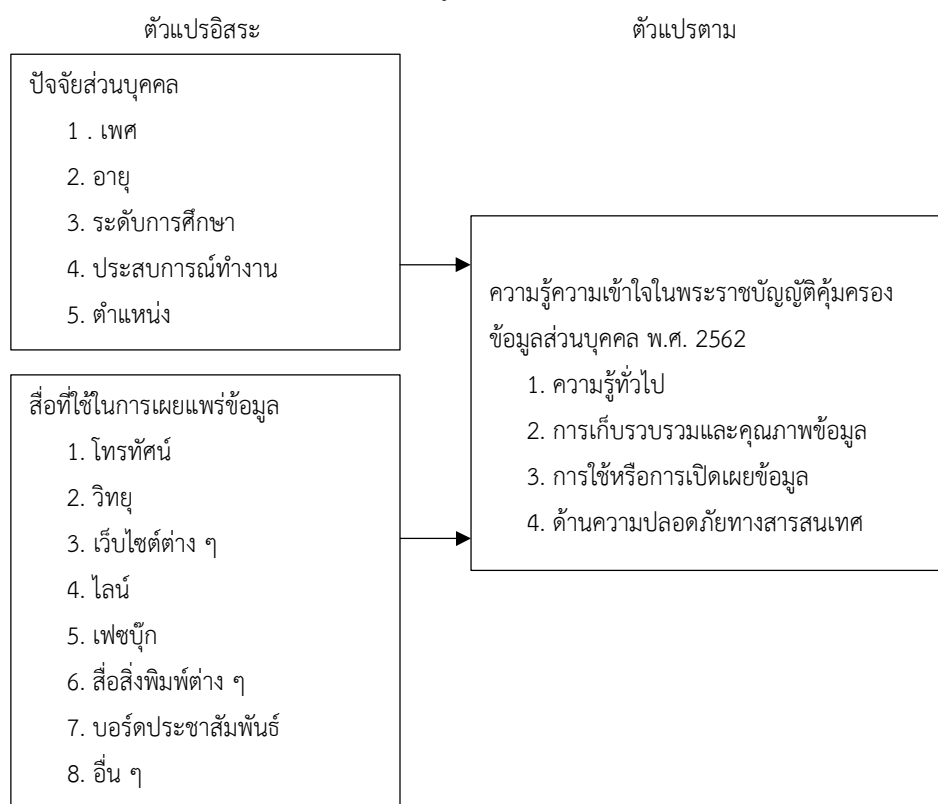
ความหมายของสื่อที่ใช้รับรู้ข่าวสาร

สื่อ คือ ช่องทางการสื่อสารที่นำเนื้อหาของผู้ส่งสาร ส่งไปยังผู้รับสารให้สามารถสื่อสารกันได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ (ศศิพงษ์ ศรีสวัสดิ์, 2567) สื่อ เป็นตัวกลางในการถ่ายทอดเรื่องราว ข่าวสาร ความรู้ เหตุการณ์ หรือแนวคิด จากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร (กัมปนาท บุตรตัว, 2567)

กล่าวโดยสรุป การรับรู้ข่าวสารและสื่อที่ใช้รับรู้ข่าวสาร เป็นกระบวนการที่บุคคลเลือกเปิดรับข้อมูลผ่านช่องทางการสื่อสารต่าง ๆ ซึ่งจะขึ้นอยู่กับความสนใจส่วนตัวและความชอบในการใช้สื่อของแต่ละคน โดยกระบวนการนี้สามารถสะท้อนถึงพฤติกรรมการรับข้อมูลที่มีความหลากหลายและแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินการ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรกรมการขนส่งทางบก จำนวน 1,426 คน ข้อมูลจากกองการเจ้าหน้าที่ ณ วันที่ 2 พฤษภาคม 2567 (กรมการขนส่งทางบก, 2567b)

กลุ่มตัวอย่าง กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป G*Power ซึ่งได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 305 คน จากนั้นสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิตามสัดส่วน และจากนั้นจึงสุ่มอย่างง่าย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามปลายปิด (close ended question) โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามคุณลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างบุคลากรกรมการขนส่งทางบก ลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และตำแหน่ง โดยใช้แบบสอบถามแบบตรวจรายการ (check List)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับช่องทางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่มีความสัมพันธ์ต่อความรู้ความเข้าใจ จำนวน 8 ช่องทาง ได้แก่ โทรศัพท์ วิทยุ โทรทัศน์ บอร์ดประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน เว็บไซต์ เฟซบุ๊ก สื่อสิ่งพิมพ์ และอื่น ๆ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของบุคลากรกรมการขนส่งทางบก โดยเป็นคำถามแบบให้เลือกตอบใช่หรือไม่ใช่ อย่างใดอย่างหนึ่ง กำหนดการให้คะแนน ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน คือ

	ข้อคำถามเชิงบวก	ข้อคำถามเชิงลบ	
คำตอบ			
ใช่	1	0	คะแนน
ไม่ใช่	0	1	คะแนน

ความกว้างของอันตรภาคชั้นคะแนน ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{1 - 0}{2} = 0.50$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าวผู้วิจัยกำหนดการแปลความหมายของระดับคะแนนเป็น 2 ระดับ ดังนี้

คะแนน 0.51 - 1.00 คะแนน แสดงว่า บุคลากรกรมการขนส่งทางบก มีความรู้ ความเข้าใจในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของบุคลากรกรมการขนส่งทางบกมาก

คะแนน 0.00 - 0.50 คะแนน แสดงว่า บุคลากรกรมการขนส่งทางบก มีความรู้ ความเข้าใจในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของบุคลากรกรมการขนส่งทางบกน้อย

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดสอบความเที่ยงตรง (validity) และความเชื่อมั่น (reliability) ดังนี้

1) การทดสอบความเที่ยงตรง (validity) โดยผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อทำการตรวจสอบความถูกต้องเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ด้วยดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามและวัตถุประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence: IOC) โดยแต่ละข้อมีค่า IOC เกิน 0.50 จึงนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญไปดำเนินการหาค่าความเชื่อมั่นต่อไป

2) การหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้ว ไปทดลองกับกลุ่มประชากรที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มที่จะศึกษา คือ บุคลากรของสำนักปลัดกระทรวงคมนาคม จำนวน 30 คน และหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาครอนบาค ซึ่งจากการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของผลการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในภาพรวมเท่ากับ 0.90

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรกรมการขนส่งทางบก จำนวน 305 คน โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ (percentage) และความถี่ (frequency) ใช้อธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ใช้อธิบายระดับความรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 การทดสอบค่าที (t-test) ใช้ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) ใช้ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป และใช้วิธีของ Fisher's least significance difference (LSD) ในการทดสอบความแตกต่างรายคู่ และการทดสอบความสัมพันธ์ด้วยค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-square) อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างช่องทางในการรับรู้ข่าวสารกับระดับความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของบุคลากรกรมการขนส่งทางบก สำหรับค่านัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลกำหนดไว้ที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยนำเสนอตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ศึกษาความรู้ความเข้าใจของบุคลากรกรมการขนส่งทางบกที่มีต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562

ด้านช่องทางการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาคั้งนี้ ส่วนใหญ่รับรู้ช่องทางการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 จากเว็บไซต์ต่าง ๆ จำนวน 248 คน คิดเป็นร้อยละ 81.3 รองลงมารับรู้จากเฟซบุ๊ก จำนวน 218 คน คิดเป็นร้อยละ 71.5 บอร์ดประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 71.1 จากไลน์ จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 66.6 โทรทัศน์ จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 62.3 สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 45.9 วิทยุ จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 21.6 และรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 จากช่องทางอื่น ๆ น้อยที่สุด จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 12.1 ได้แก่ หนังสือเวียนของหน่วยงาน ยูทูบ สัมมนา/อบรม ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงความถี่และร้อยละของช่องทางการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของบุคลากรกรมการขนส่งทางบก

ช่องทางการรับรู้เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของบุคลากรกรมการขนส่งทางบก	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. โทรทัศน์	190	62.3
2. วิทยุ	66	21.6
3. โลว์	203	66.6
4. บอร์ดประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน	217	71.1
5. เว็บไซต์ต่าง ๆ	248	81.3
6. เฟซบุ๊ก	218	71.5
7. สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ	140	45.9
8. อื่น ๆ	37	12.1

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ในระดับมาก ($\bar{X} = 0.90$, S.D. = 0.11) และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจในด้านความปลอดภัยทางสารสนเทศมากที่สุด ($\bar{X} = 0.97$, S.D. = 0.10) มีความรู้ความเข้าใจในการใช้หรือการเปิดเผยข้อมูลมาก ($\bar{X} = 0.89$, S.D. = 0.15) รองลงมา คือ มีความรู้ความเข้าใจในการเก็บรวบรวมและคุณภาพข้อมูล ($\bar{X} = 0.87$, S.D. = 0.20) และมีความรู้ความเข้าใจด้านความรู้ทั่วไปมากที่สุดท้าย ($\bar{X} = 0.86$, S.D. = 0.17) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความรู้ความเข้าใจของบุคลากรที่มีต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562

ความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของบุคลากรกรมการขนส่งทางบก	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความรู้ความเข้าใจ
1. ความรู้ทั่วไป	0.86	0.17	มาก
2. การเก็บรวบรวมและคุณภาพข้อมูล	0.87	0.20	มาก
3. การใช้หรือการเปิดเผยข้อมูล	0.89	0.15	มาก
4. ด้านความปลอดภัยทางสารสนเทศ	0.97	0.10	มาก
ภาพรวม	0.90	0.11	มาก

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจของบุคลากรกรมการขนส่งทางบกที่มีต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และตำแหน่ง ที่แตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 แตกต่างกัน ดังตารางที่ 3, 4, 5 และ 6 ตามลำดับ ส่วนเพศที่แตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ไม่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของบุคลากร จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	0.09	2	0.05	4.07	0.018*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	3.34	302	0.01		
รวม	3.43	304			

*ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของบุคลากร จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	0.13	2	0.07	6.03	0.003*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	3.30	302	0.01		
รวม	3.43	304			

*ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของบุคลากร จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	0.19	2	0.09	8.72	0.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	3.25	302	0.01		
รวม	50.65	362			

*ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของบุคลากร จำแนกตามตำแหน่ง

เพศ	จำนวน (คน)	$\bar{X}$	S.D.	t	P
ทั่วไป	165	0.88	0.11	-2.70	0.007*
วิชาการ	140	0.92	0.10		

*ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของบุคลากร จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	$\bar{X}$	S.D.	t	P
ชาย	118	0.89	0.11	-1.79	0.075
หญิง	187	0.91	0.10		

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างช่องทางการรับรู้กับระดับความรู้ความเข้าใจของบุคลากรกรมการขนส่งทางบกที่มีต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 รายละเอียดดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ความสัมพันธ์ระหว่างช่องทางการรับรู้กับระดับความรู้ความเข้าใจพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562

ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	ระดับความรู้ความเข้าใจใน พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562		χ^2	P
	มาก	ปานกลาง		
1. โทรทัศน์		189	1	13.484 0.096
2. วิทยู		66		
3. โลน		203		
4. บอร์ดประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน		216	1	
5. เว็บไซต์ต่าง ๆ		246	2	
6. เฟซบุ๊ก		218		
7. สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ		138	2	
8. อื่น ๆ		37		

จากตารางที่ 8 พบว่า ปัจจัยด้านช่องทางการรับรู้เกี่ยวกับระเบียบดังกล่าว ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของบุคลากรกรมการขนส่งทางบก

การอภิปรายผล

การวิจัย เรื่อง ความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของบุคลากรกรมการขนส่งทางบก ขอนำเสนอการอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. ระดับความรู้ความเข้าใจของบุคลากรกรมการขนส่งทางบกที่มีต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 พบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของบุคลากรกรมการขนส่งทางบก ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีความรู้ความเข้าใจในด้านความปลอดภัยทางสารสนเทศมากที่สุด เนื่องจากบุคลากรกรมการขนส่งทางบกให้ความสำคัญกับการปฏิบัติงานตามระเบียบที่หน่วยงานกำหนดอย่างเคร่งครัด

2. เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจของบุคลากรกรมการขนส่งทางบกที่มีต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ตามปัจจัยส่วนบุคคล

2.1 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าบุคลากรกรมการขนส่งทางบกที่มีเพศแตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ บุคลากรกรมการขนส่งทางบก ได้รับการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน โดยไม่มีการแบ่งแยกเพศ ไม่เลือกปฏิบัติ ปฏิบัติกับทุกคนอย่างเท่าเทียม ซึ่งสอดคล้องกับวิริยชนา วิทิตปรกรณ์ และศรีรัฐ โกวงค์ (2567) ที่ศึกษาความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565 ของบุคลากรสำนักงานงบประมาณ ผลการวิจัยพบว่า ความรู้ความเข้าใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีความรู้ ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565 ไม่แตกต่างกัน

2.2 บุคลากรกรมการขนส่งทางบกที่มีอายุต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าบุคลากรกรมการขนส่งทางบกที่มีอายุแตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 แตกต่างกัน โดยบุคลากรกรมการขนส่งที่มีอายุตั้งแต่ 33 - 41 ปี มีความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ในภาพรวมมากกว่าบุคลากรที่มีอายุ 42 ปีขึ้นไป ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ บุคลากรกรมการขนส่งทางบก ในช่วงอายุตั้งแต่ 30 - 41 ปี เป็นบุคลากรที่ปฏิบัติงานให้กับกรมการขนส่งทางบก มาเป็นระยะเวลาที่สมควร ไม่น่าจะน้อยจนเกินไป ทำให้สามารถจดจำกฎระเบียบใหม่ ๆ ได้เป็นอย่างดี ดังนั้น บุคลากรกรมการขนส่งทางบกในช่วงอายุตั้งแต่ 30 - 41 ปี ในภาพรวมจึงมีความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 มากกว่ากลุ่มบุคลากรในช่วงอายุอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับพศกิจ จันทเลิศ (2559) ที่ศึกษาความรู้เรื่อง การรักษาความปลอดภัย กรณีศึกษา: เจ้าหน้าที่สังกัด กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี และสุนิสา นันทชลารกิจ (2566) ที่ศึกษาความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชลบุรี

2.3 บุคลากรกรมการขนส่งทางบกกระตือรือร้นการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า บุคลากรกรมการขนส่งทางบกที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ในภาพรวมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี และบุคลากรที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ในภาพรวม มากกว่าระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีส่วนใหญ่เป็นเจ้าหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติงานให้บริการติดต่อกับประชาชนโดยตรง จึงมีความเข้าใจในระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนผู้มาติดต่อขอรับบริการด้านต่าง ๆ กับกรมการขนส่งทางบกเป็นอย่างดี ทำให้บุคลากรกรมการขนส่งทางบกที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ในภาพรวมมากกว่าบุคลากรกรมการขนส่งทางบกที่มีระดับการศึกษาในกลุ่มอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับสุรเชษฐ์ พอสม และคณะ (2565) ที่ศึกษาความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 กรณีศึกษาข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ

2.4 บุคลากรกรมการขนส่งทางบกที่มีประสบการณ์ทำงานที่แตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า บุคลากรกรมการขนส่งทางบกที่มีประสบการณ์ทำงาน 4 - 9 ปี มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ในภาพรวมมากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 ปี และบุคลากรที่มีประสบการณ์ 10 ปี ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบุคลากรกรมการขนส่งทางบกที่มีประสบการณ์ทำงาน 4 - 9 ปี เป็นช่วงที่มีความสัมพันธ์กับการทำผลงานเพื่อเลื่อนระดับของบุคลากรกรมการขนส่งทางบก จึงทำให้กลุ่มบุคลากรที่มีประสบการณ์ทำงานในช่วงนี้มีการพัฒนาตนเองในด้านความรู้ กฎระเบียบต่าง ๆ เพื่อใช้ในการเลื่อนระดับ จึงทำให้บุคลากรกรมการขนส่งทางบกที่มีประสบการณ์ทำงาน 4 - 9 ปี มีความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ในภาพรวมมากกว่าบุคลากรกรมการขนส่งทางบกในช่วงประสบการณ์ทำงานอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับอัญญา มธุระเมธา และพลอยไพลิน ศรีวิเศษ (2559) ที่ศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ของพนักงานส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองบุรีรัมย์

2.5 บุคลากรกรมการขนส่งทางบกที่มีตำแหน่ง แตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า บุคลากรกรมการขนส่งทางบกตำแหน่งวิชาการ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ในภาพรวมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งทั่วไป

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบุคลากรกรมการขนส่งทางบกตำแหน่งวิชาการ เป็นกลุ่มปฏิบัติงานเฉพาะ เช่น นิติกร นักทรัพยากรบุคคล และนักวิชาการขนส่ง จึงเป็นกลุ่มบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจในกฎ ระเบียบต่าง ๆ รวมถึงเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความรู้ และทักษะเพียงพอที่จะทำให้เกิดภาพรวมของงานที่กว้างขึ้นมีความเข้าใจต่อสถานการณ์ สังคม ในปัจจุบันอย่างลึกซึ้ง และมีความสามารถในการปรับตัวอย่างรวดเร็วต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เพื่อให้สามารถนำความรู้ และทักษะที่ได้รับจากการศึกษามาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนั้น กลุ่มบุคลากรกลุ่มนี้ จึงมีบทบาทสำคัญในการเพิ่มคุณค่า และประสิทธิภาพของการดำเนินงานในกรมการขนส่งทางบกได้อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับณัฏฐ์ อภิณูญานันต์ และวัลลภ รัฐฉัตรานนท์ (2566) ที่ศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ของข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสื่อที่ใช้ในการเผยแพร่ข้อมูลกับระดับความรู้ความเข้าใจของบุคลากรกรมการขนส่งทางบกที่มีต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 พบว่า ปัจจัยด้านช่องทางการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของบุคลากรกรมการขนส่งทางบก แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าช่องทางการรับรู้เกี่ยวกับระบบ ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของบุคลากรกรมการขนส่งทางบก ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะงานด้านการปฏิบัติราชการที่เกี่ยวกับงานเอกสาร และด้านการปฏิบัติราชการที่เกี่ยวกับการตอบสนองและการให้บริการต่อประชาชน เป็นงานที่ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 หากไม่ปฏิบัติตามอาจส่งผลเสียต่อหน่วยงาน หรือผู้ปฏิบัติ ทำให้บุคลากรกรมการขนส่งทางบกต้องปรับตัวกันเป็นอย่างมาก ดังนั้น บุคลากรกรมการขนส่งทางบก ควรมีติดตามเกี่ยวกับช่องทางการรับรู้ต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ เพื่อปรับตัวให้ทันกับระบบการทำงานที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งสอดคล้องกับอมรรวรรณ แซ่เผือก (2560) ที่ศึกษาความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 ของบุคลากรสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน และกมลชนก วงศ์สวัสดิ์ และวัลลภ รัฐฉัตรานนท์ (2563) ที่ศึกษาความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานใหญ่

องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการศึกษาความรู้ความเข้าใจในข้อมูลส่วนบุคคลในองค์กร สะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงพัฒนาในระดับองค์กร ซึ่งได้แก่ การมีความเข้าใจที่ลึกซึ้งเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล โดยองค์กรมีความเข้าใจว่า ข้อมูลส่วนบุคคลไม่ได้หมายถึง ชื่อ นามสกุล ข้อมูลที่อยู่ หรือเลขบัตรประชาชนแต่เพียงอย่างเดียว แต่ยังรวมถึงข้อมูลที่สามารถระบุตัวบุคคลได้โดยตรงหรือโดยอ้อม เช่น ข้อมูลการเดินทางของรถ (ข้อมูล GPS) ข้อมูลเลขทะเบียนรถ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการศึกษา พบว่าบุคลากรกรมการขนส่งที่มีอายุ 33 - 41 ปี และมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติงานเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลเป็นไปอย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ หน่วยงานจึงควรมีการจัดอบรมในองค์กรให้กับบุคลากรทุกระดับ เช่น การจัดอบรมออนไลน์ การจัดอบรมในห้อง รวมถึงการใช้สื่อการเรียนรู้ที่เข้าถึงง่าย ซึ่งได้แก่ การจัดทำคู่มือแนะนำอย่างง่าย การจัดทำอินโฟกราฟิกที่น่าสนใจ เพื่อให้บุคลากรของกรมการขนส่งทางบก ในช่วงอายุต่าง ๆ มีความรู้ความเข้าใจในกฎหมายดังกล่าวเพิ่มมากขึ้น

1.2 จากผลการศึกษา พบว่าช่องทางการรับรู้ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของบุคลากรกรมการขนส่งทางบก อาจเป็นเพราะสื่อเครื่องมือ หรือช่องทางการรับรู้ ไม่ได้เป็นปัจจัยโดยตรงอาจมีปัจจัยอื่น หรือช่องทางในการรับรู้อื่นๆ ดังนั้นหน่วยงานควรมีการส่งเสริมในการเพิ่มช่องทางการรับรู้อื่น ๆ เพิ่มเติม ให้แก่บุคลากร ในลักษณะสื่อดิจิทัล เช่น ยูทูบ พอดคาสต์ และอีเลิร์นนิ่ง ที่สามารถเรียนรู้ได้เองและเข้าถึงข้อมูลได้รวดเร็ว

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 เพิ่มเติมในการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ เช่น สัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับบุคลากรแต่ละประเภท เพื่อเป็นข้อมูลประกอบเพิ่มเติมกับการวิจัยเชิงปริมาณ เนื่องจากการวิจัยเชิงปริมาณมักให้ข้อมูลที่เป็นตัวเลข แต่ไม่สามารถอธิบายเชิงลึก ความแตกต่างที่เกิดขึ้น ดังนั้น การสัมภาษณ์เชิงลึกร่วมกับการวิจัยเชิงปริมาณจะช่วยให้เข้าใจอย่างลึกซึ้งว่า สาเหตุที่บุคลากรที่มีอายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และตำแหน่งที่แตกต่างกัน จึงมีความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 แตกต่างกัน ซึ่งนำไปสู่การพัฒนานโยบายหรือมาตรฐานที่เหมาะสมสำหรับแต่ละกลุ่มบุคลากรต่อไป

2.2 ศึกษาศาขปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของบุคลากรกรมการขนส่งทางบก

2.3 ศึกษาค้นเพิ่มเติมในเรื่องของปัญหาอุปสรรคในการนำความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของบุคลากรกรมการขนส่งทางบกมาบังคับใช้

เอกสารอ้างอิง

- กมลชนก วงศ์สวัสดิ์ และวัลลภ รัฐฉัตรานนท์. (2563). ความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานใหญ่. *วารสารรัฐศาสตร์ปริทรรศน์*, 7(2), 53-67.
- กรมการขนส่งทางบก. (2567a). *กองแผนงาน กลุ่มสถิติการขนส่ง: สถิติวิเคราะห์ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2567*. สืบค้น 7 พฤษภาคม 2567 จาก <https://web.dlt.go.th/statistics/>
- กรมการขนส่งทางบก. (2567b). *กองการเจ้าหน้าที่ ภาพรวมอัตรากำลังข้าราชการ*. สืบค้น 7 พฤษภาคม 2567 จาก <https://apps.dlt.go.th/hr/web2556/index.php?name=page&file=page&op=m03>
- กัมปนาท บุตรตัว. (2567). *ความหมายของสื่อการสอน*. ClassStart. สืบค้น 7 พฤษภาคม 2567 จาก <https://www.classstart.org/classes/297>.
- ณัชกร อภิญาณมนตรี และวัลลภ รัฐฉัตรานนท์. (2566). ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ. *วารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์*, 1(1), 39-50.
- ปวิศร์ จันทวัฒน์ และศรีรัฐ โกวงศ์. (2566). ความตระหนักในการรักษาความปลอดภัยทางสารสนเทศของบุคลากรกรมประชาสัมพันธ์. *วารสารสหวิทยาการและความยั่งยืนปริทรรศน์ไทย*, 12(2), 14-24.
- พงศ์กิจ จันทเลิศ. (2559). *ความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัย กรณีศึกษา : เจ้าหน้าที่สังกัดกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรประจำจังหวัดจันทบุรี*. งานนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562. (27 พฤษภาคม 2562). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 136 ตอนที่ 69 ก หน้า 52-95.
- วิรัชชานา วิทิตปรกรณ์ และศรีรัฐ โกวงศ์ (2567). ความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565 ของบุคลากรสำนักงานงบประมาณ. *Journal of Modern Learning Development*, 9(10), 597-613.
- ศศิพงษ์ ศรีสวัสดิ์. (2567). *การเขียนเชิงสร้างสรรค์บนสื่อออนไลน์*. สำนักวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.

- สุนิสา นันทขลากรกิจ. (2566). ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชลบุรี. งานนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยุทธศาสตร์และความมั่นคง มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุรเชษฐ์ พอสม, วิจิตรา ศรีสอน และชนรรดา สว่างภพ. (2565). ความรู้ความเข้าใจความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 กรณีศึกษาข้าราชการสำนักข่าว กรองแห่งชาติ. *วารสารการบริหารนิติบุคคลและนวัตกรรมท้องถิ่น*, 8(9), 235-247.
- อมรรวณ แซเผือก. (2564). ความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 ของบุคลากรสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน. การศึกษาค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อัญญา มธุรมธา และพลอยไพลิน ศรีวิเศษ. (2559). ความรู้ความเข้าใจของพนักงานส่วนท้องถิ่นในเขต อำเภอเมืองจังหวัดบุรีรัมย์เกี่ยวกับพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539. รายงานการวิจัย. บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- Bloom, B. S., Hastings, J. T., & Madaus, G. F. (1971). *Handbook on formative and summative evaluation of student learning*. McGraw-Hill.
- Hospers, J. (1967). *An introduction to philosophical analysis* (2nd ed.). Prentice-Hall.